

PALĪDZĒT — zīmulī pēc zīmuļa

Kālebs H., 10 gadi, Vācija

Tas viss sākās tad, kad mans stabs izveidoja projektu, lai palīdzētu bēgļiem. Man ļoti patika šis projekts, tāpēc es palūdzu savai mammai pastāstīt par to manai skolotājai, un mana skolotāja vēlējās kaut ko izdarīt kopā ar ceturtās klases skolēniem. Lai parādītu piemēru šajā projektā, mana māsa Medija un es devāmies klauvēt pie durvīm, lai lūgtu ziedojumus.

Pienāca diena, kad pārējos ceturtās klases skolēnus vajadzēja iepazīstināt ar projektu. Es biju nedaudz satraukts. Patiesībā es biju galīgi izsīsts no slīdēm, taču darīju vislabāko, ko spēju. Es pateicu visiem ceturtklasniekiem, kas mums bija nepieciešams, lai izveidotu skolas komplektus bēgļiem. Es izstāstīju, kā mēs gājām no durvīm pie durvīm, un metu viņiem izaicinājumu — mēģināt būt labākiem par mani naudas vākšanā. Kopā mēs izveidojām vairāk par 100 komplektiem. Komplektos mēs ielikām piezīmju grāmatiņas, zīmuļus un citus skolas piederumus. Mēs arī ielikām zīmīti, kur

bija rakstīts: „Laipni lūdzam Vācijā!”

Mana mamma un es aiznesām šos komplektus uz bēgļu nometni. Es nevaru teikt, ka tā nometne bija jauka, taču tajā bija spēļu laukums un vieta, kur mācīties. Gar nometni brauca skaļš vilciens, un bērni man stāstīja, ka tas atgādinot reaktīvās lidmašīnas, kas lidoja garām Sīrijā un citās līdzīgās vietās. Varbūt tas bērniem izklausījās pēc bumbu sprādzieniem, ko viņi bija dzirdējuši savā dzimtenē.

Es nometnē satiku vairākus bērnus, tajā skaitā Daniēlu, kurš ļoti labi spēlēja šahu. Man ļoti patīk šahs, bet mums diemžēl nesanāca ar viņu uzspēlēt, taču viņi mani izaicināja spēlēt galda futbolu un galda tenisu. Zēni pateica man, ka viņi ilgojās pēc savām mājām un patiešām vēlējās pamest nometni un atkal doties uz skolu.

Pēc tam, kad bijām spēlējuši galda futbolu un galda tenisu, mēs izdalījām skolas komplektus. Es sajutos labi, ka varēju izdarīt kaut ko laipnu to bērnu labā, kas dzīvoja bēgļu nometnēs. ■

